

GENEZING VAN HET LIJDEN.

Op 4 mei 1969 hield Silo een toespraak in de buurt van de berg Aconcagua (Mendoza Argentinië).

In die tijd mislukten alle pogingen tot een direct contact tussen Silo en het openbare leven. Dit kan ten dele verklaard worden door de bijzondere omstandigheden, die toentertijd in dit Zuidamerikaanse land heersten. Desondanks vond de uiteenzetting plaats dankzij het feit, dat deze gegeven werd in een oord, dat ver verwijderd lag van alle grote steden.

In de herfst van 1972 werd een nieuwe boodschap door Silo verspreid - deze keer in de vorm van een boek, waarvan de titel luidde: "La mirada Interna" ("Van binnenuit gezien").

Sinds die toespraak zijn er 35 jaar voorbij gegaan. Inmiddels is de tekst bekend geworden in vijf werelddelen en vertaald in de belangrijkste wereldtalen.

Naar het schijnt, is geen oord te ver dat de verbreiding van de waarheid het niet zou kunnen bereiken.

Als je gekomen bent om naar een man te luisteren waarvan men veronderstelt dat hij de wijsheid overbrengt dan heb je je in de weg vergist, omdat de ware wijsheid niet wordt overgebracht door middel van boeken noch door middel van toespraken. De ware wijsheid bevindt zich in de diepte van je bewustzijn zoals de ware liefde zich bevindt in het diepste van je hart.

Als je gekomen bent, aangemoedigd door de kwaadsprekers en de hypocrieten om deze man aan te horen ten einde wat je te horen krijgt tegen hem te gebruiken, dan heb je je in de weg vergist, want deze man staat hier noch om je iets te vragen noch om je te gebruiken, omdat hij jou niet nodig heeft.

Het is noodzakelijk dat je weet naar wie je luistert.

Je luistert naar een man die onbekend is met de wetten die het universum regelen, die onbekend is met de wetten van de geschiedenis, die onwetend is wat betreft de relaties die de volkeren in stand houden.

Deze man richt zich tot jouw bewustzijn zoals diegenen doen die op de hoge besneeuwde bergtoppen mediteren, op grote afstand van de steden en haar ongezonde ambities.

Daarginder, in de steden, waar iedere dag een afmatting is die door de dood wordt gevelde, waar op liefde haat volgt, waar op vergeving wraak volgt; daarginder, in de steden van de rijke en arme mensen, daarginder over de enorme velden van mensen, is een mantel van leed en verdriet neergedaald.

Je lijdt wanneer de pijn in je lichaam bijt. Je lijdt wanneer de honger zich meester maakt van je lichaam. Maar je lijdt niet alleen door de directe pijn van je lichaam, door de honger van je lichaam. Je lijdt ook door de gevolgen van de ziekten die je lichaam overvallen.

Je dient twee soorten van leed te onderscheiden; het soort leed dat in je opkomt bij ziekte (en dit lijden kan terug gedrongen worden dankzij de vooruitgang van de wetenschap. En evenals de ziekte kan ook de honger terug gedrongen worden, maar dankzij het rijk der rechtvaardigheid).

Er bestaat een ander soort lijden dat niet afhangt van de ziekte van je lichaam, maar dat eruit voortkomt.

Als je geparalyseerd bent, als je blind bent, als je doof bent, lijd je. Meer ook al komt het voort uit het lichaam, is dit lijden een geestelijk leed.

Er bestaat een ander soort van lijden dat niet kan worden teruggedrongen door de vooruitgang van de wetenschap.

Dit soort leed, dat uitsluitend tot je geest behoort, trekt zich terug in het aanschijn van het vertrouwen, in het aanschijn van de vreugde om te leven, in het aanschijn van de liefde.

Je moet weten dat dit leed altijd zijn oorsprong heeft in het geweld dat aanwezig is in je eigen bewustzijn.

Je lijdt omdat je bang bent te verliezen wat je hebt, of door hetgeen je al verloren hebt, of door dat wat je nooit denkt te bereiken. Je lijdt omdat je niet hebt, of omdat je angst ondervindt in het algemeen...

Zie hier de grote vijanden van de mens; de angst voor ziekten, de angst voor armoede, de angst voor de dood, de angst voor de eenzaamheid. Dit alles zijn soorten van leed die aan je geest toebehoren. Stuk voor stuk klagen zij het innerlijk geweld, het geweld dat in je geest aanwezig is, aan.

Let wel, dat dit geweld altijd voort komt uit begeerte. Hoe gewelddadiger een mens is, des te grover zijn diens begeerten.

Ik zou je een geschiedenis willen vertellen, die heel lang geleden gebeurd is: er was eens een reiziger die een lange overtocht moest maken. Voor dit doel spande hij zijn dier voor een kar en begon een lange reis naar een verre bestemming en met een vastgestelde tijdslimiet.

Het dier noemde hij Noodzaak, de kar Verlangen, één wiel noemde hij Genot en het andere Pijn.

En zo leidde de reiziger zijn kar dan eens naar rechts, dan eens naar links, maar altijd in de richting van zijn bestemming. Hoe sneller de kar voortging, des te sneller draaide de wielen van genot en van pijn, die met elkaar verbonden waren met dezelfde as en die de kar van het verlangen voortbewogen.

Daar de tocht heel lang was verveelde onze reiziger zich. Dus besloot hij de kar te versieren en op te tooien met veel mooie dingen en dus ging hij aan de slag. Maar hoe meer hij de kar van het verlangen verfraaide des te zwaarder werd deze voor de noodzaak. Zodat in de bochten en op de steile hellingen het arme dier dat hij de Noodzaak had genoemd door de knieën ging, daar het niet in staat was de kar van het verlangen voort te slepen. Op de zanderige wegen zakten de wielen van het genot en het leed diep in de grond weg...

Op zekere dag begon de reiziger te wanhopen of hij wel ooit zou aankomen daar de tocht nog erg lang was en de bestemming nog zeer ver weg. Dus besloot hij die nacht te mediteren en terwijl hij daarmee bezig was hoorde hij het hinniken van zijn oude vriend. Hij begreep de boodschap die deze hem gaf en de volgende morgen ontdeed hij de kar van al zijn ornamenten en ontlastte het van al het gewicht en diezelfde ochtend in alle vroegte, begon hij met zijn dier te draven, zich gelukkig voortbewegend in de richting van zijn bestemming.

Toch had hij veel tijd verloren die niet meer in te halen was.

De volgende nacht ging hij opnieuw mediteren en een nieuwe waarschuwing van zijn vriend deed hem begrijpen dat hij nu een nieuwe taak moest volbrengen die dubbel zo moeilijk was omdat die betekende dat hij zich los moest maken van dat waaraan hij gehecht was.

In alle vroegte offerde hij de kar van het verlangen op.

Natuurlijk verloor hij zodoende het wiel van het genot, maar ermee verloor hij ook het wiel van het lijden.

Hij klom op de rug van het dier van de noodzaak en begon over de groene velden te galopperen totdat hij op zijn bestemming aankwam. Let wel hoe het verlangen en de begeerte je kunnen tegenhouden.

Maar er bestaan verlangens van verschillende kwaliteit. Er bestaan grovere verlangens en meer verheven verlangens.

Verhef het verlangen! Overwin het verlangen! Zuiver het verlangen!, waarbij je zeker het wiel van het genot zal moeten opofferen maar ermee samen ook het wiel van het lijden.

Het geweld in de mens in beweging gezet door de verlangens, blijft niet alleen als een ziekte in zijn bewustzijn hangen, maar uit zich bovendien in de wereld van de andere mensen, oefent druk uit op de rest van de mensen.

Denk niet dat wanneer ik over geweld spreek, dit alleen betrekking heeft op de gewapende oorlog waarin de ene mens de andere vernietigt. Dit is een fysieke vorm van geweld.

Er bestaat een economisch geweld. Het economische geweld maakt dat je de ander uitbuit. Het economische geweld doet zich voor wanneer je een ander berooft, wanneer je niet meer de ander zijn broeder bent, maar een hebzuchtig beest tegenover je broeder.

Er bestaat ook een rassen geweld.

Geloof je dat je geen geweld uitoefent wanneer je iemand vervolgt die tot een ander ras dan het jouwe behoort? Geloof je dat je geen geweld uitoefent wanneer je hem lastert, omdat hij tot een ander ras behoort dan het jouwe?

Er bestaat een godsdienstig geweld.

Geloof je dat je geen geweld uitoefent wanneer je geen werk geeft aan iemand, of hem de deuren sluit of hem wegzendt omdat hij niet van jouw geloof is? Geloof je dat het geen godsdienstig geweld is om iemand die jouw principes niet behartigt af te zonderen door middel van lastering? Hem af te zonderen in zijn familie? Hem af te zonderen te midden van zijn geliefde mensen omdat hij jouw geloof niet belijdt?

Er bestaan andere vormen van geweld, die opgelegd zijn door de filistijnse moraal.

Jij wilt een manier van leven opleggen aan anderen. Jij moet je roeping opleggen aan een ander... maar wie heeft je gezegd dat je een voorbeeld bent dat nagevolgd moet worden; wie heeft je gezegd dat je een manier van leven kan opleggen aan een ander omdat die jou bevalt?; waar is de gietvorm en waar is de oorsprong opdat jij die oplegt?... Zie hier een andere vorm van geweld.

Je kunt uitsluitend een eind maken aan het geweld in jezelf en anderen en in de wereld om je heen door middel van innerlijk geloof en door middel van innerlijke meditatie.

Er bestaan geen valse deuren om een eind te maken aan het geweld.

Deze wereld staat op het punt te exploderen en het is onmogelijk een eind te maken aan het geweld!

Zoek geen valse deuren!

Er is geen politiek die deze zucht naar waanzinnig geweld kan oplossen.

Er is geen partij noch beweging op deze planeet die een eind kan maken aan het geweld.

Er bestaan geen valse uitwegen voor het geweld in de wereld... Men heeft mij gezegd, dat in verschillende breedtegraden jonge mensen valse deuren aan het zoeken zijn om een uitweg te vinden uit het innerlijk geweld en het innerlijk leed. Zij zoeken de drugs als oplossing.

Zoek geen valse deuren om een eind te maken aan het geweld.

Mijn broeder, kom eenvoudige voorschriften na, zoals deze stenen eenvoudig zijn, deze sneeuw en deze zon die ons zegent.

Breng vrede in jezelf en breng haar aan anderen.

Mijn broeder, dáár in de geschiedenis is een mens die het gezicht van het lijden toont... Mijn broeder, kijk naar dat gezicht van het leed... maar bedenk dat het noodzakelijk is om verder te gaan en dat het noodzakelijk is om te leren lachen en dat het noodzakelijk is om te leren liefhebben.

Naar jou, mijn broeder, werp ik deze hoop, deze hoop van blijdschap, deze hoop van liefde opdat je je hart verheft en je geest verheft en opdat je niet vergeet je lichaam te verheffen!

Aconcagua, 4 mei 1969

Humanistische Beweging Amsterdam.